

[Viggo Starcke.]

Jeg kan derfor ikke se, at der er nogen begrundelse for de bestemmelser, som findes i lovforslagets § 3 om, at der skal ydes løn på mindedagen for et arbejde, som ikke udføres. Jeg synes, det er en ensidig betragtning, at arbejderne skal fejre mindedagen og endda have løn derfor, medens arbejdsgiverne ikke blot skal have tabet ved, at produktionen står stille, men desuden det ekstra tab at skulle betale arbejds løn. Det er, så vidt jeg kan se, en ny praksis og et farligt præcedens, der her skabes, og det er velegnet til at forstyrre den enighed, der skulle være i det danske folk om denne mindedag. Jeg vil derfor indtrængende henstille til regeringspartiet, den høje regering og den højtærede statsminister, at man under det arbejde, som skal foregå i udvalget, trækker den foreslåede bestemmelse tilbage.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Jeg takker igen for det principielle tilsagn, der fra de forskellige partiers side er givet med hensyn til at gøre 5. maj til en fredag og en højtidssdag for det danske folk. Jeg behøver ikke at gentage de argumenter, jeg under lovforslagets tidligere behandling har fremført for ministeriets synspunkt.

Jeg skal nøjes med i korthed til det ærede medlem hr. Erik Eriksen at sige, at jeg er personlig imod den tanke at gøre 5. maj til en helligdag i folkekirkelig forstand. Der er ingen motivering for at knytte 5. maj på særlig måde til kirken, udover at man om formiddagen, som tanken er, mindes besættelsestidens ofre. Jeg forstår godt, at man, hvis det lykkes at gøre denne dag til en mindedag i den omtalte forstand, samtidig løser det lønproblem, der er tale om, men det forekommer mig at være en urigtig måde at omgås begrebet helligdage på.

Til det ærede medlem hr. Boeck-Hansen skal jeg blot sige, at jeg kan ikke tage mod den bebrejdelse, at ministeriet ved at formulere § 3, som vi har gjort det, har kastet et tvistens æble ind i denne sag. Jeg tror, at der langt ind i det konservative folkepartis, langt ind i de danske arbejdsgiveres rækker er meget mere forståelse for det synspunkt, ministeriet principielt har givet udtryk for i § 3, end det ærede medlem hr. Boeck-Hansen tolker fra denne talerstol. Denne paragraf er udtryk for ministeriets synspunkt, som er, at når man ved lov gennemfører en tvungen fredag, der ligger udenfor folkekirkens helligdage, vil det være ubilligt at lade en bestemt gruppe af lønmodtagere miste lønnen på denne dag, medens tjenestemænd og alle andre med faste lønninger i

dette land oppebærer den fulde løn, og jeg kan ikke af noget af de argumenter, der er fremført her, se, at ministeriet har anledning til at ændre sin indstilling. Men naturligvis må vi bøje os for den ordning, et flertal i rigsdagen kommer til. Jeg vil gerne gentage, at det er vort synspunkt, der er formuleret i § 3; det er ikke gjort for at kaste noget tvistens æble ind i denne debat, men for at søge tilvejebragt en ordning, som vi finder rimelig, en ordning, der principielt er knæsat i andre lande ved lignende forslags gennemførelse, bl. a. i Norge.

Jeg takker igen for det principielle tilsagn vedrørende lovforslaget, og jeg henstiller meget alvorligt til udvalget nu at sætte pres på dette arbejde og blive færdig med det og komme med en indstilling til tinget.

Det er rigtigt, som en af de ærede ordførere gjorde opmærksom på, at store bededag er gledet ud af universitetskalenderen. Jeg blev oven i købet spurgt om, hvem der havde ansvaret for det. Jeg tror, at det ansvar må jeg påtage mig i den forstand, at jeg samtidig med lovforslagets fremsættelse meddelte undervisningsministeren, hvad hensigten var, og ærede medlemmer af udvalget ved, at kirkeministeren ved forhandling med biskopperne fik tilvejebragt den ordning vedrørende store bededag, som ordføreren selv henledte opmærksomheden på her fra talerstolen. Dette må være forklaringen på, at store bededag for det kommende år er gledet ud af universitetskalenderen, og ansvaret herfor er altså mit.

Boeck-Hansen: Jeg tror ikke, at den højtærede statsminister taler helt uhildet i denne sag. Jeg synes, at der i § 3 skulle stå, at man fik de samme lønninger på den nye fredag, som man tidligere havde fået på den fredag, der faldt bort, sådan at ingen led tab derved. Det kan jeg ikke se, der er noget ubilligt i.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Nej, det er sikkert rigtigt, at jeg taler præcis lige så meget eller lige så lidt uhildet som det ærede medlem Hr. Boeck-Hansen i denne sag.

Viggo Starcke: Hvis det har været meningen med § 3 at give arbejderne en særstilling inden for den samlede befolkning, så synes jeg, det er en meget uheldig tanke. Jeg tror, at dette forslag i § 3 af arbejderstanden i Danmark vil føles som en nedværdigelse. Jeg synes, at vi alle i dette folk inden for alle lag må stå samlede om hver at yde sit bidrag med hensyn til tabt fortjeneste. Man